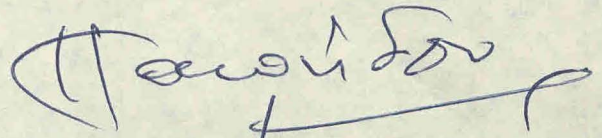

ΕΚΔΟΜΗ: ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜ: ΠΕΜΠΤΗ 12/8/71

ΩΡΑ : 8.30 π.μ

(5 αντίγραφα)

X6.25

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΚΔΟΜΗ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

(Έλλησ Παιονίδου)

Η οίκογένεια αποφάσισε να πάη έκδρομή στη θάλασσα. Όλες οι προϋποθέσεις ήταν ευνοϊκές. Η πρόβλεψη για τον καιρό ανέβαζε τη θερμοκρασία στους 38°, ούτε φυλλαράκι δέν κουνιόταν, και.... οι μύτες των παιδιών ήταν πάρα για πάρα στεγνός. Για πρώτη φορά όλοι οι παράγοντες συμφωνούσαν κι' έτσι ο πατέρας γύρισε όσο μπορούσε πιο νωρίς για να πάη η οίκογένεια στη θάλασσα.

Έτοιμάστηκαν τα χείμαυρα αναψυκτικά, το νερό, ή τσάντα με τα μαγιώ και τα μπουρνούζια και τέλος τα φαγητά και τα φρούτα.

Οι μισοί ήταν ήδη στο αυτοκίνητο όταν άκουσαν το κλαυθούρισμα.

—Τό φτυαράκι μου! Θέλω τό φτυαράκι μου

Ο νεαρός γόνος της οίκογένειας είχε μεγαλεπίβολα σχέδια, για δημιουργίες στην άμμο. Με τό δίκιο του, λοιπόν, τσίριζε για τό φτυαράκι του, που, ο ίδιος τ'όχασε. Όλη η οίκογένεια αναγκάστικα άρχίζει να ψάχνη για τό φτυαράκι του νεαρού γόνου, τό όποιο, κατά ο αβολική σύμπτωση δέν έννοει να βρεθί.

Τέλος ο πατέρας ύπόσχεται μέσα από τά σφειμάνα του δόντια "ν'άγοράσουμε άλλο φτυαράκι" κι' η οίκογένεια ξεκινα.

Στή γωνιά του δρόμου μία έντονη μυρμήδια κάνει να ύποψιαστούν κάτι που δέν άργει να έπαληθεύση. Έπιστροφή πίσω, για να άλλαχθί και να κληθί η μπαμπάκια, που στά δυό της χρόνια κάνει ακόμα... μερικές άταξιες.

Χου ένυ ε στο δρόμο της ζωής καλό παιδί μά κακομαθημένο....

Τό ραδιόφωνο μία νότα αίσιοδοξίας στην ηλεκτρισμένη ήδη άτμόσφαιρα. Τό φτυαράκι του γόνου άγοράζεται και τό ένα από τά πρόσωπα χαμογελά. Τά άλλα είναι σκυθρωπά άκόμη, αλλά τέλος πάντων.

Ύστερα από σύντομο συμβούλιο καθ'όδον η οικογένεια συμφωνεί να καταλάβει σε μιά άγνωστη άκτι για να "νιώσει τη συγκίνηση του έξερευνητή". Οί ξένοι τό εφαρμόζουν αυτό με τη βοήθεια χάρτου, αλλά η οικογένεια δέν διαθέτει τέτοιο, κι' έτσι αποφασίζει να χρησιμοποιήσει τη διαθήση και τό ένστικτο.

Δυστυχώς, η διαθήση και τό ένστικτο την οδηγούν σε μιά περιοχή άγνωστη μάν, αλλά πανταώς ακατάλληλη για μπάνιο. Τα λίγα φέκια που βρίσκονται ανάμεσα στους βράχους είναι γεμάτα πικτή μαύρη πίσσα.

Άμμος πουθενά, ούτε και χαλκία. "Ο νεαρός γόνος "θέλει άμμο για να κτίσει σπιτάκι" κι' όλοι τον κατανοούν σιωπηλά. "Ο πατέρας έξωργίζεται κι' έπιμένει ότι "αυτή είναι μιά τέλεια άμμουδιά.

Άνοιγουν οί τσάντες, άπλώνονται τά μπουρνούζια και σε λίγο όλα μετατρέπονται σε άσπρόμαυρο έμπριμέ από τις πίσσες.

"Ο πρώτος είναι έτοιμος να βουτήξει τό πόδι του στη θάλασσα όταν η μπεμπέκα έρχεται φωνάζοντας χαρούμενα "Μέτσοες, Μέτσοες" και δείχνει ένα σημάδι στα βράχια. Μιά τεραστία φωλιά γεμάτη σφήκες κάνει τον πατέρα να χλωμιάσει, τη μητέρα να μπήξει ύστερικές κραυγές και τέλος όλοι μαζί μπαίνουν στο αυτοκίνητο κι' όπου φύγει φύγει.

Πάντως, η ιστορία μας έχει και τό "χάπυ εντ". Έν τέλει η οικογένεια πήγε στο γνωστό της στέκι και πήρε τό μπάνιο της κατά τά ήλιοβασιλέματα. Έτσι γλύτωσε και τό τσουρούφιλομα. Βλέπετε, ούδέν κακόν άμοιγές καλού....

....